

lem var jo fuldstændig klar over, at de Udtalelser, som jeg havde citeret af det ærede Medlem Hr. Rode dels fra 1923 og dels fra 1923—24, om, at vi ikke som hæderlig Nation kunde lade være med at arbejde vor Krone op til Guldparitet . . . (Afbrydelse af Dahlgaard). Den ene er fra Begyndelsen af Samlingen, jeg kan ikke huske det, men jeg kan se det efter. (Dahlgaard: Det var Efteraaret 1923). Ja, saa Efteraaret 1923, den ene er fra November 1923, og den anden er senere paa Aaret. (Dahlgaard: Nej, det var før). Det er ogsaa ligegyldigt. De er altsaa begge fra Efteraaret 1923. Men saa siger det ærede Medlem — og dér vil jeg gerne have Lov til at følge ham lidt —, at netop efter at disse Udtalelser var fremsat, slap, som det ærede Medlem sagde, Venstres Regering sit Tag i Kronen, og han mente, at saa maatte det radikale Parti ogsaa kunne tage en anden Stilling, for nu var Kronen inde i Derouten. Jeg vil gerne sige, at Venstres Regering havde ikke haft Tag i Kronen, lige saa lidt som den radikale Regering i sin Tid havde haft det, og lige saa lidt som den socialdemokratiske Regering har haft det. Der er ingen Regering, der kunde regulere Kronekursen her i Landet. Den eneste, som har haft Betingelser for at kunne gøre det, er Nationalbanken, og det er ogsaa Nationalbanken, som gennem hele sin Politik i det sidste halvandet Aar først og fremmest har været i Stand til baade at hæve Kronen og føre den op i Pari. Hvis der skal være Tale om, at nogen har mistet sit Tag i Kronen, maa man dog vist gaa tilbage til Begyndelsen, til den radikale Regering. Det ærede Medlem maa dog vide, at i Januar 1919 stod den danske Krone i Pari, men i Februar 1920 var den nede i en Værdi af nogle og halvtreds Øre. Dér kan man altsaa tale om, at der var en ganske overordentlig stærk Nedgang. Da Venstres Regering kom til i 1920, var Kronekursen i April Kvartal 61 og Pristallet 262, det laa altsaa 162 pCt. over Priserne i 1914, og Kronekursen var da 61. I 1924, da Venstres Regering traadte tilbage, og den nuværende Regering kom til, laa Kursen for April Kvartal paa 66 Ø.; men der er et andet Tal, man maa lægge Mærke til i denne Forbindelse, nemlig at samtidig med den lille Stigning i Kronekursen, taget tilsammen igennem disse Aar fra kun 61 til 66, var Pristallet gaaet ned fra 262 i April Kvartal 1920 til 209 i April Kvartal 1924. Der var med andre Ord et langt gunstigere Forhold til Stede, da den nuværende Regering kom til Magten, mellem Kronekursen og Prisniveauet, end da

vi traadte til. Der er altsaa ikke noget at hente for det ærede Medlem paa dette Omraade. Det er ogsaa fuldstændig urigtigt, at de Radikale efter Vinteren 1923—24 opgav deres Stilling til Paritetspolitikken. De førte deres Valgkamp i 1924 bl. a. paa Grundlag af, at de vilde have Kronen i Pari. Jeg gentager, hvad jeg sagde før om det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der senere er blevet en meget ivrig Nedskæringsmand, at han førte sin Valgkampagne paa, at han vilde have Kronen i Pari hurtigst muligt. Kronen stod da omkring ved 60. Men det var ikke blot i 1924, saa sent som i Efteraaret 1925 var det radikale Parti ganske enig i Paritetspolitikken. Jeg maa maaske have Lov til bare at minde om, hvad det radikale Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Zahle, i sin Egenskab af Kreditforeningsdirektør skrev under paa — han er Medlem af Kreditforeningernes staaende Udvalg. Under 7. September 1925 var han med til at give følgende Udtalelse til Erhvervsministeriet: Den i den senere Tid indtraadte Stigning i Kronekursen har ikke i nogen Maade rokket Kreditforeningernes absolutte Soliditet; som Forholdene ligger, ser Kreditforeningerne ingen anden Løsning, end at Kronen føres i Pari, samt at Guldindløseligheden er Maalet. Det ærede Medlem Hr. Zahles Navn staar under denne Skrivelse fra den 7. September 1925. Han var den Gang, som han er fremdeles, Formand for det radikale Parti, han var den Gang Tilhænger af Guldpariteten, af Kronens Tilbagevenden til Pari — om han er det nu, ved jeg ikke. Men det var ikke blot det ærede Medlem Hr. Zahle, der havde det saadan paa den Tid, det var ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode. Da den nuværende Regering havde fremsat sin Udtalelse i Trontalen, hvori den ganske klart havde tilkendegivet, at den ønskede at faa Kronen i Pari, da udtalte det ærede Medlem Hr. Rode fra denne Talerstol, at han var enig med Regeringen. Han sagde: Vort Svar paa Regeringens Henvendelse til Rigsdagen vil derfor være, at vi vil medvirke paa det i Trontalen givne Grundlag for Arbejdet, og naar man saa erindrer, at det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Zahle havde haft Trontalen til Gennemsyn i Forvejen, havde haft Lejlighed til at faa foretaget Rettelser i Trontalens Indhold, men havde givet blank Tilslutning til den, saaledes som den kom til at foreligge for Offentligheden, saa kan dog ingen med Rette komme og sige, at de to Mænd ikke var Tilhængere af Paripolitikken.